

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ЧЕШКЕ РЕПУБЛИКЕ О ПОЛИЦИЈСКОЈ САРАДЊИ У БОРБИ ПРОТИВ КРИМИНАЛА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Чешке Републике о полицијској сарадњи у борби против криминала који је потписан у Прагу, 17. децембра 2010. године, у оригиналу на српском, чешком и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Чешке Републике о полицијској сарадњи у борби против криминала, у оригиналу на српском језику гласи:

**СПОРАЗУМ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ ЧЕШКЕ РЕПУБЛИКЕ
О ПОЛИЦИЈСКОЈ САРАДЊИ У БОРБИ ПРОТИВ КРИМИНАЛА**

Влада Републике Србије

и

Влада Чешке Републике

У даљем тексту „Уговорне стране”,

у намери да допринесу развоју узајамних односа,

уверене у изузетну важност полицијске сарадње у циљу успешног спречавања и откривања криминала, нарочито организованог криминала и тероризма, недозвољене трговине опојним дрогама, психотропним супстанцама и прекурсорима, као и трговине људима,

свесне озбиљности пораста илегалних миграција и с тим повезаних безбедносних претњи,

настојећи да ојачају ниво полицијске сарадње,

уз поштовање права и обавеза становника држава Уговорних страна,

и уз пуно поштовање својих међународних обавеза и домаћег законодавства,

сложиле су се о следећем:

Члан 1.

(1) Сврха овог споразума је продубљивање и јачање полицијске сарадње између Уговорних страна у спречавању и откривању кривичних дела и утврђивању њихових учинилаца, нарочито путем размене како стратешких, тако и оперативних информација и путем непосредних контаката између надлежних тела на свим одговарајућим нивоима.

(2) Сарадња на основу овог споразума не обухвата пружање правне помоћи у кривичним стварима, што спада у надлежност правосудних тела.

Члан 2.

Сарадња успостављена овим споразумом односи се на све облике криминалних активности, а нарочито на:

1. организовани криминал;
2. тероризам и његово финансирање;
3. кривична дела против живота и здравља;
4. трговину људима, набављање, незакониту трговину људским органима и ткивима;
5. кривична дела у вези са илегалним миграцијама;

6. кривична дела над децом;
7. недозвољену трговину опојним дрогама и психотропним супстанцама у смислу Конвенције Уједињених нација против недозвољене трговине опојним дрогама и психотропним супстанцама (Беч, 20. децембар 1988);
8. сајбер криминал;
9. илегалну производњу, набавку, поседовање, увоз, извоз, транзит и трговину оружјем, муницијом и експлозивима или хемијским, биолошким, радиоактивним и нуклеарним материјалима, као и другим изузетно опасним материјама, укључујући опасан отпад, или добрима и технологијама од стратешког значаја или научним технологијама;
10. кривична дела везана за предмете од културне и историјске вредности;
11. фалсификовање и измену новца, средстава безготовинског плаћања и службених исправа, нарочито путних исправа;
12. прање новца и привредни криминал;
13. корупцију;
14. кривична дела везана за моторна возила.

Члан 3.

Сарадња на основу овог споразума одвија се у складу са националним законодавством Уговорних страна и међународним споразумима који обавезују Уговорне стране.

Члан 4.

Сарадња између надлежних органа на основу овог споразума покрива следеће области:

1. размену информација;
2. координацију активности и пружање подршке;
3. успостављање заједничких тела и слање стручних лица;
4. обуку и образовање.

Члан 5.

Надлежни органи Уговорних страна једни другима пружају узајамну подршку тако што размењују личне и друге податке и документа, а нарочито у вези са:

1. кривичним делима, укључујући податке о лицима за која се сумња да су умешана или су умешана у кривичне активности, везама између преступника, организовању група умешаних у кривичне активности и њиховом саставу; типичном понашању појединачних преступника и група, кршењима кривичног закона и усвојеним мерама;
2. планирањем кривичних дела, укључујући дела тероризма која су уперена против интереса Уговорних страна;
3. предметима који су употребљени као средства извршења кривичних дела или су прибављена кривичним делима, и достављају једни другима узорке тих предмета, где је потребно;
4. предстојећим активностима које могу бити од интереса за другу Уговорну страну;

5. законским и интерним одредбама које се односе на питања која су предмет овог споразума и свим изменама ових одредби;
6. сазнањима стеченим кроз активности надлежних органа, а нарочито о новим облицима криминала; они такође достављају једни другима идејну и аналитичку документацију као и стручну литературу;
7. резултатима форензичких и криминолошких истраживања, истражном праксом, методама и средствима рада;
8. борбом против илегалних миграција.

Члан 6.

Када је то неопходно, надлежни органи Уговорних страна координирају своје активности и пружају подршку једна другој, а нарочито:

1. приликом потраге за лицима осумњиченим за извршење неког кривичног дела као и за лицима која су у бекству од кривичног гоњења или одслужења казне;
2. приликом потраге за несталим лицима, укључујући поступке у вези са идентификацијом лица или посмртних остатака;
3. приликом трагања за предметима, укључујући спровођење мера чији је циљ улажење у траг и одузимање имовине проистекле из кривичног дела;
4. приликом припремања и организовања спровођења специјалних истражних техника као што су контролисане испоруке, надзор и тајне операције;
5. приликом заштите сведока, оштећених и других лица која су због сарадње и давања исказа у кривичном поступку у опасности од наношења телесних повреда или су у некој другој озбиљној опасности (у даљем тексту „заштићена лица“);
6. приликом планирања и спровођења заједничких програма за превенцију криминала.

Члан 7.

Када је то неопходно и у циљу пружања подршке другој Уговорној страни или координирања активности, надлежни органи Уговорних страна шаљу стручна лица надлежним органима друге Уговорне стране или формирају мешовите аналитичке и друге радне тимове у којима службена лица надлежних органа државе једне Уговорне стране, имају активну улогу кроз пружање савета и подршке на територији државе друге Уговорне стране. Када поступају као пружаоци савета и подршке, та службена лица се придржавају инструкција оне Уговорне стране на чију територију државе шаљу.

Члан 8.

Надлежни органи Уговорних страна сарађују у области обуке и едукације, а та сарадња нарочито обухвата:

1. учешће на курсевима обуке друге Уговорне стране;
2. одржавање заједничких семинара, вежби и курсева обуке;
3. обуку стручњака;
4. размену стручних лица, као и планова и програма обуке;

5. учешће посматрача на вежбама.

Члан 9.

- (1) Захтеви за достављање информација, координацију мера или друге видове подршке сачињавају се у писменом облику уз образложење; могу се користити електронска или друга средства комуникације под условом да садржај захтева то дозвољава. Надлежни органи Уговорне стране могу, у хитним случајевима, упутити захтев и усменим путем. Такав захтев мора одмах бити пропраћен писменом потврдом.
- (2) Надлежни органи обавештавају једни друге о конкретним случајевима и без захтева уколико на основу својих сазнања верују да дотичне информације могу помоћи другој Уговорној страни у одбрани од конкретних претњи по јавни ред или безбедност, или у сузбијању и откривању неке криминалне активности.
- (3) Надлежни органи замољене Уговорне стране пружају одговор на захтев из става (1) у најкраћем року. Надлежни органи замољене Уговорне стране могу да затраже додатне информације, уколико је то потребно за одобравање захтева. Уколико орган који је примио захтев није надлежан за решавање захтева, он прослеђује захтев органу који је надлежан за његово решавање.
- (4) Свака Уговорна страна може одбити, у целости или делимично, захтев за подршку уколико сматра да одобравање истог може угрозити њен суверенитет, безбедност или било који други витални интерес њене државе, или уколико захтев није у складу са њеним националним законодавством или обавезама које проистичу из међународних споразума. У циљу одобрења захтева, замољена Уговорна страна може прописати услове који ће обавезивати Уговорну страну молиљцу.
- (5) У случају одбијања или делимичног одобрења захтева, замољена Уговорна страна о томе одмах обавештава другу Уговорну страну писменим путем уз образложење.

Члан 10.

- (1) Сарадња из члана 6. тачке 5. овог споразума обухвата нарочито размену информација, достављање личних исправа или докумената заштићених лица, логистичку подршку као и преузимање заштићених лица.
- (2) Заштићено лице:
 - а. мора бити укључено у програм заштите сведока у Уговорној страни молиљци,
 - б. неће бити укључено у програм заштите сведока у замољеној Уговорној страни.
- (3) Приликом спровођења мера у вези са заштитом заштићеног лица, законодавство замољене Уговорне стране примењује се на одговарајући начин.
- (4) Уговорна страна молиљца покрива, уколико је то неопходно, трошкове живота заштићеног лица. Замољена Уговорна страна покрива трошкове који се доводе у везу са особљем и материјалне трошкове у вези са заштитом овог лица.
- (5) Замољена Уговорна страна може, у случају да за то постоје озбиљни разлози, окончати мере у смислу става (3) након што о томе унапред

обавести Уговорну страну молиљу. У таквим случајевима, Уговорна страна молиља предузима неопходне мере за враћање заштићеног лица без одлагања.

Члан 11.

- (1) Уговорне стране у року од 14 дана од дана ступања на снагу овог споразума обавештавају једна другу о органима надлежним за спровођење овог споразума који сарађују непосредно и оперативно у оквиру својих надлежности.
- (2) Надлежни органи Уговорних страна размењују потребне контакт адресе, бројеве телефона и факса или друге контакт детаље и, колико је то могуће, именују контакт особу која познаје језик друге Уговорне стране или енглески језик, у року од 30 дана од ступања на снагу овог споразума.
- (3) Надлежни органи Уговорних страна се без одлагања узајамно обавештавају о свим променама у погледу података који се достављају на основу става 2. овог члана.

Члан 12.

- (1) Надлежни органи Уговорних страна могу да закључе посебне споразуме о упућивању полицијских официра за везу једне Уговорне стране на одређени или неодређени период у надлежне органе друге Уговорне стране у циљу унапређења и убрзавања полицијске сарадње.
- (2) Полицијски официри за везу имају активну улогу на територији државе друге Уговорне стране кроз пружање савета и подршке. Они пружају информације и извршавају задатке према инструкцијама које добијају од Уговорне стране која их шаље. Они пружају подршку у успостављању контаката и учествују у организовању радних састанака.

Члан 13.

Следеће одредбе се примењују на слање личних података (у даљем тексту „подаци”) и рад са послатим подацима:

1. Осетљиви подаци, како су дефинисани у члану 6. Конвенције Савета Европе о заштити појединаца у односу на аутоматску обраду личних података од 28. јануара 1981. године, могу се размењивати искључиво уколико је то апсолутно неопходно.
2. Уговорна страна која прима податке може користити податке искључиво у сврху борбе против криминала и заштите јавног реда и безбедности и према условима које је утврдила Уговорна страна која шаље податке; такви подаци могу се користити у друге сврхе искључиво уз претходно писмено одобрење Уговорне стране која шаље податке и у складу са националним законодавством обе Уговорне стране.
3. На захтев Уговорне стране која шаље податке, Уговорна страна која прима податке пружа информације о коришћењу послатих података и резултатима оствареним на тај начин.
4. Уговорна страна која шаље податке стара се да послати подаци буду тачни и проверава да ли је слање података неопходно и сразмерно намераваној сврси. Том приликом неопходно је поштовати национално законодавство Уговорних страна које може ограничавати слање података. Уколико се накнадно утврди да су послати подаци били нетачни или нису смели бити послати, Уговорна страна која прима

податке мора одмах бити обавештена. Она ће исправити погрешне податке или уништити податке који нису смели бити послати.

5. Свако лице има право да, на захтев, од органа задуженог за обраду података добије информације о подацима који се односе на то лице а који су послати или обрађени на основу овог споразума, као и право на исправку нетачних података или уништавање података који се обрађују на незаконит начин. Достављање таквих информација може се одбити само у случајевима утврђеним националним законодавством Уговорних страна. Орган који решава захтев за достављање информација доставља информације уз претходну сагласност друге Уговорне стране.
6. Приликом слања података, Уговорна страна која шаље податке може другој Уговорној страни одредити рок за уништавање истих у складу са својим националним законодавством. Без обзира на рок, подаци се морају уништити чим престане потреба за њима. Уговорна страна која шаље податке мора бити обавештена о уништавању послатих података и о разлозима њиховог уништавања. У случају престанка важења овог споразума, уколико не буде замењен новим међународним споразумом или другим прописом који обавезује обе Уговорне стране, сви подаци примљени на основу Споразума морају се уништити.
7. Уговорне стране воде евиденцију о слању, пријему и уништавању података. Евиденција нарочито указује на сврху слања, обим података, укључене органе и разлоге за уништавање.
8. Уговорне стране ефикасно штите послате податке од случајног или неовлашћеног приступа, случајног губитка, случајне или неовлашћене измене, од случајног или неовлашћеног слања или од случајног или неовлашћеног обелодањивања.
9. Уговорне стране сарађују у заштити послатих података, конкретно, оне обавештавају једна другу о могућностима лица да траже заштиту својих права из тачке 5.

Члан 14.

Уколико није закључен посебан споразум о размени класификованих информација, класификоване информације прослеђују се на основу овог споразума у складу са националним законодавством обе Уговорне стране, при чему:

1. информацијама које на основу националног законодавства Уговорне стране која их шаље подлежу безбедносној класификацији и означене су сходно томе Уговорна страна која их прима пружа заштиту која је једнака заштити датој тим информацијама сходно одговарајућем степену безбедносне класификације према сопственом законодавству, а у складу са табелом еквивалената степена класификације која је садржана у Анексу овог споразума. Прилог чини саставни део овог споразума.
2. Уговорна страна која шаље податке обавештава Уговорну страну која прима податке писменим путем и без одлагања о свакој промени или уклањању степена класификације послатих класификованих информација. Уговорна страна која прима информације мења или уклања степен класификације у складу са обавештењем.
3. послате класификоване информације могу се користити искључиво у сврху зарад које су послате и могу бити доступне искључиво лицима која

треба да знају за њих и која су овлашћена за то према националним законским прописима.

4. послате класификоване информације могу бити доступне и другим органима осим надлежних органа Уговорне стране из члана 11. овог споразума искључиво уз писмено одобрење Уговорне стране која шаље информације.
5. свако нарушавање националног законодавства Уговорне стране која прима податке у вези са заштитом послатих класификованих информација без одлагања се пријављује Уговорној страни која шаље информације, укључујући информације о околностима нарушавања законских прописа, његовим последицама и мерама које су усвојене како би се смањиле последице и спречила таква нарушавања у будућности.

Класификоване информације могу се прослеђивати директно између контакт тачака чија су имена достављена дипломатским путем.

Члан 15.

- (1) Информације и материјали прослеђени у оквиру сарадње на основу овог споразума могу се достављати трећим државама и међународним организацијама искључиво уз писмену сагласност Уговорне стране пошиљаоца.
- (2) Чешка страна може саопштавати информације које пошаље српска страна у оквиру сарадње на основу овог споразума другим државама чланицама Европске уније или Шенгенске зоне, приликом коришћења информационих система успостављених на основу европског законодавства у сврху сарадње на заштити јавног реда и безбедности, као и борбе против криминала, а нарочито Шенгенског информационог система.

Члан 16.

Не доводећи у питање члан 10. овог споразума, осим ако се надлежни органи Уговорних страна унапред не договоре другачије, трошкове у вези са реализацијом сарадње из овог споразума сноси Уговорна страна која пружа подршку другој Уговорној страни, при чему обе Стране воде рачуна о узајамној равнотежи и реципроцитету трошкова.

Члан 17.

Сарадња на основу овог споразума остварује се на енглеском језику, осим ако се надлежни органи не договоре другачије.

Члан 18.

У циљу реализације и развоја сарадње која се одвија на основу овог споразума, надлежни органи Уговорних страна могу, када је то потребно, закључити имплементационе аранжмане на основу и у оквиру овог споразума.

Члан 19.

Овај споразум не доводи у питање права и обавезе Уговорних страна које проистичу из других међународних, билатералних или мултилатералних споразума.

Члан 20.

Сваки спор који може настати у вези са тумачењем или спровођењем овог

споразума решава се преговорима између надлежних органа Уговорних страна. Уколико се спор не реши на овакав начин, он се даље решава дипломатским путем.

Члан 21.

Било која Уговорна страна може привремено обуставити спровођење овог споразума у целости или делимично уколико то захтевају потребе националне безбедности, јавног реда или јавног здравља. Уговорне стране без одлагања обавештавају једна другу дипломатским путем о усвајању или укидању таквих мера. Привремено обустављање примене Споразума и укидање привремене обуставе ступа на снагу по истеку петнаест дана од уручења обавештења о томе другој Уговорној страни.

Члан 22.

- (1) Овај споразум подлеже поступку потврђивања сходно националном законодавству сваке Уговорне стране и ступиће на снагу првог дана другог месеца након датума пријема последњег обавештења, које се доставља дипломатским путем, да је завршена унутрашња процедура предвиђена за ступање на снагу овог споразума.
- (2) Овај споразум се закључује на неодређено време. Споразум може раскинути било која Уговорна страна путем писменог обавештења. Споразум престаје да важи шест месеци од дана уручења таквог писменог обавештења другој Уговорној страни.

Сачињено у Прагу на дан 17. децембра 2010. године у два оригинална примерка, од којих је сваки на српском, чешком и енглеском језику. У случају размимоилажења у тумачењу овог споразума, текст на енглеском језику има предност.

За Владу
Републике Србије

Ивица Дачић, с.р.

За Владу
Чешке Републике

Јон Радек, с.р.

Прилог

Споразуму између Владе Републике Србије и Владе Чешке Републике
о полицијској сарадњи у борби против криминала

Уговорне стране предвиђају, у складу са чланом 14. став 1. тачка 1. Споразума између Владе Републике Србије и Владе Чешке Републике о полицијској сарадњи у борби против криминала и с обзиром на њихово национално законодавство, да у сврху овог споразума следећи степени безбедносне класификације буду упоредиви:

СЛУЖБЕНА ТАЈНА – ИНТЕРНО	VYHRAZENÉ	RESTRICTED
СЛУЖБЕНА ТАЈНА – ПОВЕРЉИВО	DŮVĚRNÉ	CONFIDENTIAL
СЛУЖБЕНА ТАЈНА – СТРОГО ПОВЕРЉИВО	TAJNÉ	SECRET
ДРЖАВНА ТАЈНА	PŘÍSNĚ TAJNÉ	TOP SECRET

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.